

get Grund dertil. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at denne Klageret ikke skulde have sin fulde Værdi. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Bestemmelsen om Opsigelserne, saaledes som den var formet efter Lejernes og Ejernes enstemmige Ønske, og det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at vedtage dette, som Lejerne og Ejerne nu var blevet enige om. Det fremgik ganske tydeligt, synes jeg, af det ærede Medlems Udtalelser, at han i Virkeligheden var mere yderliggaaende paa dette Omraade, end Lejerne har vist sig at være under Forhandlingerne i Ministeriet. Jeg maa udtale min Tilfredshed med, at det dog har vist sig under de Forhandlinger, vi har haft med Lejerrepræsentanterne, at de paa dette Punkt har været mere imødekommende, end det ærede Medlem aabenbart vilde have været.

Det ærede Medlem Hr. Kayser, der ligesom det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg vilde støtte Lovforslaget i al Almindelighed, lagde særlig Vægt paa, at det kun skulde gælde 1 Aar, og ønskede at fremhæve stærkt, at det var det ærede Medlems Forudsætning for den Tilslutning, han gav Lovforslaget. Men det ærede Medlem sagde dog samtidig med, at han fremhævede dette, at han lagde særlig Vægt paa, at det maatte lykkes at overvinde Bolignøden, og at man i det Aar, Loven skulde gælde, benyttede alle Midler til at komme Bolignøden til Livs. Han opfattede, sagde han, Venstres Ordfører saaledes, at det var under Forudsætning af, at det vilde vise sig om et Aar, at man i alt væsentligt havde overvundet Bolignøden, at man da kunde lade Loven falde bort; og det var under disse Forudsætninger, at det ærede Medlem vilde yde Lovforslaget Støtte. Jeg mener, at det ærede Medlem har Ret i at understrege disse Forudsætninger, baade at Loven kun gælder 1 Aar, men ogsaa Forudsætningen om, at vi maa bedømme Situationen fordomsfrit til alle Sider, naar vi atter kommer til at overveje, om der er nogen Grund til at fortsætte med en begrænset Lovgivning paa dette Omraade eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen beklagede, at Lovforslaget ikke havde medtaget forskellige af Boligkommissionens andre Forslag. Jeg vil hertil sige, at det maa stærkt fremhæves, hvad jeg ogsaa gjorde ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at den Omstændighed, at jeg ikke har medtaget baade det ene og det andet af disse Forslag, ikke er Udtryk for, at jeg

ikke ønsker, at man skal lovgive paa det ene eller det andet af disse Omraader, men kun er Udtryk for, at efter at jeg den 24. Januar har modtaget Boligkommissionens Betænkning, og eftersom den gældende Lov udløb den 1. April, maatte jeg naturligvis føle det som min Pligt at handle saa hurtigt som muligt og søge at faa Forslag om det mest nødvendige frem paa Rigsdagen i saa god Tid, at Rigsdagen fik rimelig Tid til at behandle disse omfangsrige Spørgsmaal.

Om de forskellige andre Spørgsmaal, der er dragne frem i Boligkommissionens Betænkning, har jeg optaget Forhandlingerne med de Ministerier, som har sideløbende Interesser her, og derved vil det altsaa vise sig, i hvilket Omfang man fra Ministeriernes og fra Regeringens Side maatte finde det rigtigt at fremsætte Lovforslag. Men specielt med Hensyn til Prøveinstituttet kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i, at det er saa overordentlig lige til og saa let overskuelig en Sag, som det ærede Medlem mener. Der er ikke saa lidt delte Meninger dels om, hvorvidt der skal fremsættes et særligt Lovforslag i den Anledning, eller om Spørgsmaalet skal løses paa Finansloven — det er nu det mere formelle —, dels ogsaa med Hensyn til Omfanget. Indenrigsministeriets tekniske Udvalg er i øvrigt allerede i Færd med at forberede noget af det, man har tænkt sig, at dette Prøveinstitut skulde beskæftige sig med, og det vil der blive søgt Bevilling til paa Finansloven. Andre Ting kunde der saa være Tale om, at man lod Statens Prøveanstalt tage sig af og søgte en Bevilling dertil, saaledes at man fik denne Sag forberedt, indtil man kunde se, om en mere varig Lovgivning herom var paakrævet. Jeg har overfor det ærede Medlems Udtalelser ønsket at fremhæve, at det er ingenlunde sagt, at der ikke fra Ministeriets Side vil fremkomme Forslag angaaende flere af de Spørgsmaal, der her er gjorte til Genstand for Omtale.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg gaar ud fra, at der vil blive Lejlighed for mig til at forhandle om de Enkeltheder, der har været berørte, med det Udvalg, som senere vil blive nedsat.

Hagbart Berg: I den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Heilesen sidst fremkom med, synes jeg, han viste en sørgelig Mangel paa Logik, og jeg kunde gerne være saa elskværdig at sige: imod Sædvane.